

Pokój i Dobro

Biuletyn formacyjny Wspólnoty
Franciszkańskiego Zakonu Świeckich
przy Kościele parafialnym pw Św. Michała
Archanioła Poznań ul. Stolarska 7

**Termin najbliższego spotkania:
8 stycznia 2013 r.**

**Spotkanie odbędzie się w Oratorium Franciszkańskim
po Mszy Świętej wieczornej o godz. 18.00**

Nr 91

Styczeń 2013

ROK WIARY 2012
2013

WIERZE W JEDNEGO BOGA...

Wiara w Boga zaczyna się wówczas, gdy w Bogu żywym znajdujemy źródło światła i mocy, kiedy spotykamy Go w różnych okolicznościach naszego życia jako Kogoś, kto nas kocha. Wierzę wtedy, gdy wiem, że On zasługuje na to i mogę zawierzyć Mu całym sercem i życiem.

Ale mogę uwierzyć w Boga, jeżeli On najpierw uwierzył we mnie. Wiara w Boga jest łaską, którą otrzymujemy mimo tego, że tak często jestem w stosunku do Niego wielkim niewdzięcznikiem.

Łaską jest również to, że w Bogu mogę szukać ratunku i odnajduję w Nim kochającego Ojca. Łaską jest to, że mogę Mu zawierzyć samego siebie i ocalić swoją duszę, nawet w sytuacji przekraczającej ludzką wytrzymałość. W Bogu mogę szukać obrony przed samym sobą, bowiem tylko On ma moc wyzwolić mnie z mojej grzeszności.

Gdyby zdarzyło się, że mimo zwracania się do Boga, odczuwam jakby Boga nie było, gdy wchodzę w czarną dolinę, to wiem i ufam, że On mnie nie zo-

stawia na pastwę losu i jak dobry pasterz szuka swojej zagubionej owcy. Ufam, że mnie odnajdzie i powie mi na zielone pastwiska.

Bóg jest jedyny i nie ma „niczego”, co by mogło Mu dorównać. Jest Miłością, a grzech jest główną przeszkodą, która mnie oddziela od Boga. Ale On czeka cierpliwie na moje nawrócenie. Bo tylko Miłość potrafi do końca wybaczyć i stać się dla każdego z nas Kimś Absolutnie Najbliższym. Bliższym niż rodzice, czy którakolwiek istota stworzona przez Boga.

Bogu zawdzięczamy wszystko, również to, że mamy bliskich, którzy nas kochają i których my kochamy. „Choćby mnie opuścili ojciec mój i matka, to jednak Pan mnie przygarnie” (Ps 27, 10). Od Boga przychodzi zdolność mojego miłowania. Jednak mój grzech jest przyczyną tego, że potrafię skrzywdzić nawet ludzi sobie najbliższych, kiedy dobra szukam w sobie w sposób absurdalny i egoistyczny.

Im bardziej to sobie uświadomimy, „tym więcej będzie mnie radowało przykazanie, że Boga mam kochać z całej duszy, z całego serca, ze wszystkich sił i ze wszystkich myśli. Odkrywa ono najistotniejszą prawdę o Bogu i o nas samych oraz rzeczywistości, w której nas Bóg umieścił. Logikę tego przykazania najwyraźniej można zobaczyć w świetle tamtego Wydarzenia sprzed dwóch tysięcy lat – że Jednorodzony Syn Boży, będący jedno ze swym Przedwiecznym Ojcem, dla nas stał się jednym z nas i dał się ukrzyżować. Czy trzeba bardziej przekonującego dowodu, że Ten, który chce, abyśmy Go kochali z całej duszy i ze wszystkich sił, szuka bezinteresownie naszego dobra?” (o. Jacek Salij „Wierzę”).

Wierzę w Boga i ufam Bogu.

Najpierw wierzę, czyli przyjmuję prawdę, że Bóg istnieje, że mówi do mnie, jest Kimś mądrym i dobrym. Wierzę, chociaż nie Go nie widzę i nie słyszę.

Ale przyjmujemy to bardzo po ludzku. Łaską jest to, że widzieć i słyszeć Go mam w swoim sercu i duszy. I poprzez wielkie dzieła, które uczynił, poprzez świat, przyrodę, innych ludzi, których Stworzył na Swój obraz i podobieństwo. Przyczyną niewiary jest niewiedza. Jak mam kochać Boga, skoro nie

znam Go, nie znam Pisma Świętego? Im więcej wiemy, tym bardziej kochamy. Zadajemy wówczas więcej pytań. Możemy mieć wątpliwości. Wiara jest zawsze wielkim zapytaniem. Pragniemy poznać Słowo Boże, które jest niezienne. Przez tysiące lat nie zmieniło się i nie zmieni. Niektórzy próbują nagiąć Słowo Boże i je zmieniać,

czują, że lepiej wiedzą od Boga i chcą być Mu równi. Uzurpują sobie prawo do ustanawiania „nowych przykazań”, do aborcji, kradzieży, nieposzanowania bliźniego i jego własności. Bogiem staje się pieniądź, własne przyjemności i wygoda. A Bóg raz ustanowił Przykazania, które są dobra dla człowieka i nie zmienia słowa. „Niego i ziemia przeminą, a słowa moje nie przeminą. Ani jedna kreska, ani jedna jota nie zmieni się, aż się to wszystko stanie”. Wierzymy Bogu. Przykazania Boże są treścią naszej wiary. Jesteśmy tego pewni, bowiem Pan Bóg jest naszym Ojcem, Stworzycielem nieba i ziemi. s. *Hania*

PROFESJA

11 grudnia 2012 r. był dniem wyjątkowym dla naszej Wspólnoty Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, ponieważ trzy siostry złożyły Profesję: s. Zdzisława Jacek i Krystyna Stempniak – profesję wieczystą, a s. Anna Krysa - profesję czasową na 1 rok. Cieszymy się bardzo, że w wyniku przebytej formacji i dotychczasowego życia dają świadectwo wiary chrześcijańskiej i kroczą śladami św. Franciszka z Asyżu.

Uroczystą Mszę św. sprawował o. Adalbert Warchalewski – asystent duchowy Wspólnoty w koncelebrze z Proboszczem parafii pw. św. Michała Archaniola w Poznaniu – Ks. Eugeniuszem Guździelem. We Mszy św., oprócz świętomi chałowej Wspólnoty uczestniczyli również franciszkanie świeccy ze Wspólnoty na Wzgórzu Przemysła w Poznaniu.

Naszym Siostrom: Zdzisławie, Krystynie i Annie życzymy wiele łask Bożych, wytrwałości i franciszkańskiej radości w kroczeniu śladami św. Franciszka. Niechaj ten dzień zapamiętajcie jak najdłużej. Otaczamy Was naszą modlitwą i dzielimy z Wami tę wielką radość. Szczęść Boże. Pokój i Dobro.

-
1. Adoracja Najświętszego Sakramentu w każdy wtorek o godz. 17:30
 2. Pierwsza sobota miesiąca – Nabożeństwo Fatimskie i Msza św. w intencji próśb i podziękowań oraz kanonizacji bł. Jana Pawła II, bł. Natalii Tułasiewicz i bł. ks. Mariana Konońskiego – początek 11:00.
 3. Modlitwa różańcowa w intencji Ojczyzny i naszej Wspólnoty – Niedziela i Święta o godz. 11:30.
 4. Pierwszy piątek miesiąca o godz. 17:00-17:45 Jerycho Różańcowe na Wzgórzu Przemysła.
- Redakcja: Franciszkański Zakon Świeckich Poznań przy parafii pw Św. Michała Archanioła
-